

Folketingets Retsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 3360

Doknr.
18926391

Dato
27-06-2025

Folketingets Retsudvalg har d. 26. maj 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 1164 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Spørgsmål nr. 1164:

"Vil ministeren redegøre for, hvad der sker i forhold til barnet, hvis en person varetægtsfængsels for vold mod sit eget barn, men bliver løsladt inden retssagen?"

Svar:

Når et barn eller en ung udsættes for vold og overgreb, gælder en række regler, der har til formål at beskytte barnet og tildele hjælp og støtte.

Jeg kan oplyse, at kommunen skal træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse, når et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller der er mistanke herom, jf. § 20, stk. 1, nr. 2 i barnets lov. Formålet er at sikre, at sager om vold og overgreb altid bliver undersøgt grundigt.

Derudover skal kommunen træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse, når et barn eller en ung har haft ophold i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med en forælder på grund af vold i hjemmet og den pågældende forælder afbryder opholdet for at vende tilbage til et voldeligt miljø med barnet eller den unge, jf. barnets lov § 20, stk. 1, nr. 3.

Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller der har været mistanke herom, skal kommunen til brug for den børnefaglige undersøgelse benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. barnets lov § 125. I børnehusene samles relevante myndigheder, herunder politi og sundhedsvæsen for at sikre en koordineret og tværfaglig indsats af høj kvalitet i sager om overgreb.

Kommunen kan træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller dens unges særlige behov for støtte, jf. barnets lov § 46. Herudover kan et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet uden samtykke, når der er en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Dette kan blandt andet være på grund af overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for, jf. barnets lov § 47. Samtidig skal der være en begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

I det tilfælde at et barn bliver anbragt uden for hjemmet på grund af omsorgssvigt, vold eller overgreb, har kommunen som udgangspunkt pligt til at lave en børnefaglig undersøgelse af eventuelle søskende i husstanden under 15 år, jf. barnets lov § 21, stk. 2.

Det følger endvidere af barnets lov § 51, stk. 3, at hvis kommunens indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet, er begrundet helt eller delvist i omsorgssvigt, vold eller overgreb og forvaltningen ikke påtænker at indstille til børne- og ungeudvalget, at barnets eller den unges søskende i husstanden under 15 år anbringes uden for hjemmet, skal indstillingen indeholde en begrundelse herfor, som skal indeholde en beskrivelse af, hvilken støtte som igangsættes for barnets søskende og familien.

Børn, der er fyldt 12 år, har desuden ret til, *uden* forældremyndighedsindehaverens samtykke, at opsøge behandling af en psykolog eller psykoterapeut, som følge af forældres misbrugsproblemer, psykiske sygdom, konfliktfyldte samlivsophævelse eller overgreb mod barnet eller den unge, eller som følge af at barnet eller den unge har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer, i regi af civilsamfundsorganisationer, jf. barnets lov § 41, stk. 1.

Dertil fremgår det ydermere af barnets lov § 41, stk. 2, at der ved fælles forældremyndighed kun kræves samtykke fra den ene forældremyndighedsindehaver, når et barn under 12 år tilbydes behandling af en psykolog i offentligt eller privat regi eller i regi af civilsamfundsorganisationer, som følge af at barnet har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer.

Overordnet set gælder det altså, at hvis et barn eller en ung har været udsat for vold eller der er mistanke herom, skal kommunen vurdere barnets eller den unges behov for støtte. Kommunen skal altid foretage en konkret vurdering af sagen ud fra, hvad der er barnets behov. Det gælder uanset, hvor forælderen befinder sig, herunder om forælderen er varetægtsfængslet eller løsladt.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister